

عنوان مقاله:

احیاء بافت های درحال فرسایش بناهای تاریخی سیستان

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد مسیح هاشمی نیا - دانشجوی دکترای تاریخ و تمدن ملل اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافت

حلیمه میرکازهی نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در کشور ما به دلیل وجود فرهنگ و اقلیم های متفاوت بناها و بافت های با معماری، مختص خود، چه قبل از اسلام و چه، بعد از آن شکل گرفته است، باگذشت زمان و گسترش مدرنیته بافت های محل سکونت مردم جای خود را به شهرها و زندگی شهری داد و آنچه باقی ماند بافت های سنتی نام نهاده شد، از این رو بافت هایی که در مراکز شهرهای مهم واقع شد شانس نگهداشت و توجه میراث را به خود بیشتر اختصاص داد، بگونه ای که بافت های روستایی در مناطق دور افتاده توجه شایانی نشده است و در حال نابودی هستند که باید میراث فرهنگی در پی رویکردهایی در جهت حفظ آن باتوجه به مدیریت درست و کارشناسانه باشد، از این رو در پژوهش فوق ما به نمونه ای از بافت های سنتی روستاهای موجود در سیستان می پردازیم که افزایش روزافزون مصالح و معماری مدرنیته و شرایط جغرافیایی منطقه باعث مترو که گردیدن و تخریب و فرسودگی بافت های سنتی گشته است. بنابراین رویکردهای مناسب میراث فرهنگی بانگرش نوین می تواند بر روند حفاظت از بافت ها کمک کند در این مجال ما به بررسی این رویکردها و چالش های پیش روی میراث پرداخته ایم که نتایج حاصل پیشنهادات مدیریتی و برنامه ریزی شده است، تا بتوان با ایجاد روش های نوین در بهسازی و نوسازی، میراث باقی مانده از بافت ها، آنها را حفظ و نگهداری کرد. روش تحقیق: تاریخی، تحلیلی براساس مطالعات میدانی و کتابخانه ای بوده است.

کلمات کلیدی:

میراث فرهنگی، بافت تاریخی، سیستان، احیاء، بهسازی، نوسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904323>

